

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/822/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112205340
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112205340.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: G. E. K., s.r.o., so sídlom W. 5, XXX XX C., IČO: 35 724 803, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou R. E., s.r.o., so sídlom W. 5, C., proti odporcovi: Q. C., bytom R., K. XXXX/X, za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu 1/ Združenia na ochranu občana spotrebiteľa D., so sídlom S., N. XX, IČO 42 176 778, v konaní zastúpeného JUDr. P. N., advokátom, so sídlom K., ul. K. hrdinov XXX/XX a 2/ OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom E., K. XX, IČO 42 247 268, v konaní zastúpeného JUDr. F. Z., advokátom, so sídlom E., K. C. X o zaplatenie 2.070,54 eur, o odvolaní vedľajšieho účastníka 1/ proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. júna 2013, č.k. 22C/59/2012-47, takto

rozhodol:

Odvolanie vedľajšieho účastníka 1/ o d m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa v prvom výroku uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 2.070,54 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania od 22.12.2009 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 75 eur, ktoré sú splatné vždy do konca kalendárneho mesiaca až do úplného vyrovňania dlhu s tým, že prvá splátka je splatná do konca kalendárneho mesiaca, ktorý nasleduje po mesiaci v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť a omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie úroku z omeškania v sume 997,40 eur súd prvého stupňa zamietol. Zároveň odporcovi a vedľajším účastníkom uložil spoločne a nerozdielne nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 141,75 eur, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dokazovaním zistil, že zmluvou o bežnom účte fyzickej osoby v Sk a poskytovaní ďalších produktov a služieb k tomuto účtu č. 328764 zo dňa 10.2.2003 a listom R. banky, a.s. odporcovi zo dňa 30.12.2003 bolo preukázané, že odporca s menovanou bankou uzatvoril zmluvu o bežnom účte, na základe ktorej mu banka zriadila a viedla pre neho ako majiteľa účtu účet v mene Sk. K tomuto účtu vydala banka odporcovi platobnú kartu VISA Electron, pričom jej používaním odporcom vznikol odporcovi na jeho bežnom účte dlh, ktorý ku dňu 30.12.2003 činil 159.365,32 Sk. Keďže odporca ani na výzvu banky dlh nesplatil, listom zo dňa 30.12.2003 banka zmluvu vypovedala a vyzvala odporcu na zaplatenie jeho dlhu do 12.1.2004. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.11.2006 a oznámením o postúpení pohľadávky a ukončení zmluvného vzťahu (list zo dňa 14.11.2006 spolu s poštovým podacím hárkom) bolo preukázané, že Tatra banka, a.s. svoju pohľadávku z nepovoleného prečerpania účtu vo výške 77.440,14 Sk (2.570,54 eur) proti odporcovi postúpila navrhovateľovi. Túto skutočnosť oznámila odporcovi listom zo dňa 14.11.2006, ktorý bol daný pošte na prepravu dňa 15.11.2006. Odporca s navrhovateľom dňa 16.7.2010 uzatvoril Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, podľa obsahu ktorej uznal čo do dôvodu a výšky svoj záväzok voči navrhovateľovi vo výške istiny 2.070,54 eur, ktorý vznikol voči pôvodnému veriteľovi Tatra banka, a.s. zo zmluvy č. 328764. V priebehu konania odporca opätovne svoj záväzok voči navrhovateľovi na zaplatenie istiny 2.070,54 eur uznal čo do jeho dôvodu i výšky. Posúdením výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný len čiastočne. Právny predchodca navrhovateľa a odporca uzatvorili zmluvu

o bežnom účte, z ktorého záväzkového vzťahu sa práva a povinnosti účastníkov spravujú samotnou zmluvou ako aj ustanoveniami Obchodného zákonníka /§ 708 a § 710/. Vzťahy medzi účastníkmi z prečerpania na bežnom účte sa popri ich zmluve riadia aj ustanoveniami Obchodného zákonníka o zmluve o úvere /§ 497 a nasl. Obchodného zákonníka/. Odporca tak je povinný vrátiť celý debetný zostatok na svojom účte. Pohľadávka na jeho vrátenie vo výške 2.570,54 eur bola preukázaná postúpená na navrhovateľa a odporca po postúpení podľa tvrdení navrhovateľa na svoj záväzok uhradil 500,- eur. Dlh odporcu z prečerpania jeho bežného účtu je tak v súčasnosti 2.070,54 eur. Záväzok na jeho vrátenie, čo do dôvodu a výšky, odporca opakovane uznal a to raz v písomnej dohode, ktorú uzatvoril dňa 16.7.2010 s navrhovateľom a potom pred súdom na pojednávaní dňa 11.6.2013. Čo sa týka námietky premlčania práva navrhovateľa na zaplatenie 2.070,54 eur, ktorú námietku vzniesol vedľajší účastník na strane odporcu, túto musel súd vyhodnotiť ako nedôvodnú. Odporca písomne dňa 16.7.2010 uznal svoj záväzok na vrátenie 2.070,54 eur, čo do dôvodu i výšky a uvedeným dňom tak podľa § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka začala plynúť nová štvorročná premlčacia doba. Vzťah medzi účastníkmi je síce svojím charakterom vzťahom spotrebiteľským, ale vzhľadom na typ zmluvy / zmluva o bežnom účte/ ide o tzv. absolútny obchod, teda obchodnoprávny vzťah, kedy aj písomný úkon uznania záväzku súd musí posúdiť podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Posúdenie tohto úkonu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka /§ 558 Občianskeho zákonníka o uznaní dlhu/ nezakladá ani prípadná prospešnosť, výhodnosť ustanovení Občianskeho zákonníka pre postavenie spotrebiteľa, keď takáto tu nie je /pri uznaní dlhu podľa Občianskeho zákonníka začne plynúť podľa § 110 Občianskeho zákonníka nová desaťročná premlčacia doba, zatiaľ čo pri uznaní záväzku podľa Obchodného zákonníka len štvorročná/. Keďže navrhovateľ svoj návrh podal na súd dňa 24.2.2012, uplatnil svoje právo v rámci plynutia premlčacej doby. Odporca si doposiaľ svoju povinnosť vrátiť navrhovateľovi debetný zostatok na svojom osobnom účte vo výške 2.070,54 eur nesplnil, preto mu súd uložil splnenie tejto povinnosti. Súd navrhovateľovi popri sume 2.070,54 eur priznal aj 9 % úrok z omeškania od 22.12.2009 do zaplatenia s poukazom na § 365 a § 369 ods. 1. Pokiaľ ide o navrhovateľom ďalej uplatnené právo na zaplatenie úroku z omeškania vyčísleného na 997,40 eur, tu považoval súd návrh navrhovateľa za nedôvodný. Navrhovateľ súdu neuviedol ako dospel k vyčísleniu uvedenej sumy, teda aká je suma istiny, z ktorej úrok z omeškania vyčísloval, pri akej sadzbe úrokov z omeškania a za aké obdobie. Z dôvodu neunesenia bremena tvrdenia v časti uplatneného práva na zaplatenie úroku z omeškania v sume 997,40 eur zo strany navrhovateľa súd v tejto časti návrh navrhovateľa zamietol. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Súd preto odporcu a vedľajšieho účastníka na jeho strane zaviazal, aby navrhovateľovi zaplatili spoločne a nerozdielne z celkových trov konania navrhovateľa 405,23 eur náhradu v pomere 34,98 %, teda 141,75 eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal včas odvolanie vedľajší účastník 1/ a žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, že odvolací súd návrh v celom rozsahu zamietne a vedľajšiemu účastníkovi prizná náhradu doterajších trov právneho zastúpenia, prvostupňových a odvolacích trov, spolu vo výške 356,29 eur. Namietal, že žaloba bola na súd podaná po viac než 8 rokoch, teda nárok navrhovateľa bol v tom čase už 5 rokov premlčaný. Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach považoval za formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka a dlžník nemá žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Takto predformulovaná dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to predĺženie premlčacej lehoty formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. K neprijateľnosti zmluvnej podmienky predlžujúcej premlčaciu lehotu priamo v spotrebiteľských zmluvách na desať rokov, poukázal na rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 10C/47/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/167/2011. Podpisom formulárovej dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach si spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie a uzatvorenie tejto dohody mu privodilo ujmu, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ďalej k tejto problematike poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/53/2012, 4Co/19/2012 a 5Co/58/2012, Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/194/2012 a Najvyššieho súdu sp.zn. 5M Cdo/20/2009. K právu vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania poukázal na niekoľko rozhodnutí krajských súdov, napríklad uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4Co/270/2012, sp.zn. 6Co/235/2012, 17Co/179/2012 a Krajského súdu v Nitre sp.zn. 7Co/194/2012, 8Co/201/2012 a 9Co/204/2012.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka 1/ sa písomne vyjadril navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd podané odvolanie odmietol v zmysle § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p.. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 118,92 eur. Uviedol, že podľa § 201 O.s.p. vedľajší účastník má právo podať odvolanie iba v prípadoch, kedy z hmotnoprávneho predpisu vyplýva výslovne spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkmi. Vzhľadom na to, že medzi odporcom a Združením nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi nimi, odvolanie vedľajšieho účastníka je možné považovať za podané neoprávnenou osobou. Obdobný právny názor vyjadril aj Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp.zn. 9Co/259/2012. Ďalej mal za to, že vedľajší účastník môže podať odvolanie iba ak takéto právo má účastník, jeho lehota je limitovaná lehotou na odvolanie účastníka a nemôže podať odvolanie proti vôli účastníka. K námietke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom uviedol, že na uvedenú námietku súd nemal prihliadať, nakoľko ju uplatnila neoprávnená osoba. Vedľajší účastník je oprávnený na procesné úkony, pričom námietka premlčania je hmotnoprávny úkon, ktorý vedľajšiemu účastníkovi nepatrí. K dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku uviedol, že predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prisľub dlžníka tento dlh zaplatiť, čo má za následok predpoklad, že záväzok trval aj v čase uznania. Dohodu nemožno považovať za dodatok k predbežne formulovanej spotrebiteľskej zmluve, ale ide len o zmenu v obsahu záväzku dohodou zmluvných strán. V danom vzťahu navrhovateľ nevystupuje ako dodávateľ, a preto na predmetnú Dohodu nemožno aplikovať ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľa ktoré uvádza vedľajší účastník. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považoval za neúčelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva.

Odporcovi bolo odvolanie vedľajšieho účastníka 1/ dané na vedomie a bol vyzvaný, aby sa v stanovenej lehote vyjadril, či sa pripája k podanému odvolaniu vedľajšieho účastníka 1/ a či s týmto odvolaním súhlasí. Odporca na výzvu súdu nereagoval a výslovný súhlas s odvolaním vedľajšieho účastníka 1/ nevyjadril.

Skôr, než odvolací súd pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého rozsudku, zisťoval, či odvolanie bolo podané v zákonnej lehote, či bolo podané oprávnenou osobou, či je odvolanie prípustné a či spĺňa náležitosti uvedené v § 205 ods. 1, 2 O.s.p.

Podľa ust. § 201 O.s.p., účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Podľa ust. § 93 ods. 1 O.s.p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Ustanovenie § 201 veta druhá O.s.p. zdôrazňuje samostatnosť (nezávislosť na vôli a úkonoch niekoho iného) procesného oprávnenia vedľajšieho účastníka podať odvolanie v tých veciach, v ktorých z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. Uvedené ustanovenie v spojení s § 93 O.s.p. nemožno však v žiadnom prípade vykladať tak, že vedľajší účastník má právo podať odvolanie iba vtedy, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania jeho vzťahu s účastníkom konania. Rozhodovacia prax súdov zastáva názor, že legitímácia vedľajšieho účastníka na odvolanie je vo všeobecnosti daná, ak sa ním podporovaný účastník nevzdal práva podať tento opravný prostriedok alebo ak s odvolaním vedľajšieho účastníka nevyjadril nesúhlas. Ak podá odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa len vedľajší účastník, musí sa súd vždy zaoberať tým, či a aké stanovisko zaujal k tomuto odvolaniu účastník podporovaný vedľajším účastníkom. Ak sa podporovaný účastník odvolania nevzdal, je súd v prípade, že odvolanie podal len vedľajší účastník,

povinný vyzvať ním podporovaného účastníka na vyjadrenie, či dáva k tomuto odvolaniu súhlas. Ak účastník odmietne takýto súhlas vedľajšiemu účastníkovi udeliť, je odvolanie vedľajšieho účastníka neúčinné, čo má za následok, že odvolací súd odmietne jeho odvolanie ako podané osobou, ktorá na odvolanie nie je oprávnená. Totožný záver konštatuje NS SR vo svojom uznesení z 5. februára 2013, sp. zn. 3 Cdo 188/2012.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Pre absenciu výslovného súhlasu odporcu s odvolaním vedľajšieho účastníka 1/ vystupujúceho na jeho strane, rozhodol krajský súd tak, že v uvedenej procesnej situácii odvolanie vedľajšieho účastníka 1/ odmietol podľa citovaného ust. § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.